

บทที่ ๒

ประเทคโนโลยี

ประเทคโนโลยีเป็นประเพลิง ๆ ประเทคโนโลยีในกลุ่มสแกนกิโนเวีย
อยู่ทางทิศเหนือของญี่ปุ่นกลาง มีเนื้อที่ประมาณ 16,600 ตารางไมล์ ประกอบด้วย
คานสูตรัจคานต์ ซึ่งยังคงไว้ในทะเบียนอ บกครองระบบประชาธิคุณ มีประชา
กรซึ่งเป็นประมุข โภเปนเซเกนเป็นเมืองหลวง พลเมืองมีประมาณ 4,700,000
คน นับถือศาสนาคริสต์ นิกายลutheran

ภูมิประเทศคล้ายคลึงกับเนเธอร์แลนด์มากกว่าอื่นๆ หรือสวีเดน เหราชุกิจ
ชั้นอยู่กับเกษตรกรรม ให้ความสำคัญทางเกษตรมากที่สุดประเทคโนโลยี
ในโลก ผลผลิตทางเกษตรกรรมท่ารายได้เป็นอันดับอันดับที่ ๔ ของมูลค่าสินค้าออก
ทั้งหมด ผลผลิตส่วนใหญ่จะส่งออกจำหน่ายโดยยานพาณิชย์ ซึ่งมีบทบาทสำคัญมากใน
การค้าต่างประเทศ จ้านายผลิตของสามารถให้ได้ในต้องผ่านพอกาลัง สหกรณ์จะทำ
หน้าที่ควบคุมคุณภาพของผลผลิตของคุณค่าในการแปรสภาพหรือเตรียมผลจากฟาร์ม
เพื่อส่งออกจำหน่าย การสหกรณ์ของเทคโนโลยีมีชื่อเสียงมาก และเป็นวิธีการที่ใช้
ประโยชน์ในระบบเหราชุกิจแบบเสรีนิยมที่ใช้กันในหลายประเทศ

เทคโนโลยีก้าวหน้าอย่างต่อเนื่อง การอนามัย การเกษตร การอุตสาห-
กรรม การศึกษา การเหราชุกิจ การคุณภาพ ผู้สกิจวัฒน์และสหกรณ์

ชาวเทคโนโลยีมีรายได้เฉลี่ยประมาณ 30,000 บาทต่อปี ประมาณเดือน
ละ 800 โครน หรือ 2,500 บาท อุคตสาหกรรมอาหารและอุคตสาหกรรมที่ใช้มีมือเป็น
อุคตสาหกรรมหลัก

การศึกษาทั่วไป

การประเมินศึกษามีรากฐานมาจากการนำไปสอดคล้องความมีใจบุญคุณบุคคลิกส่วนตัว และความสามารถของชาวคริสต์ที่จะอ่านและเข้าใจคัมภีร์คริสตศักขราณไก่นำศควรษที่ 18 ไปถูกสร้างไว้ในเรียนจำนวนหนึ่ง สำหรับคนจนในชนบท จนกระทั่ง ปี พ.ศ. 2357 การทดลองใช้อย่างแพร่หลายมากที่สุด แนวความคิดทางค่านการศึกษาเป็นจำนวนมาก ให้กារหน้าไปทั่วไป ให้มีการประกาศใช้การศึกษาภาคบังคับในปีนี้ เนื่องจากภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ หลังสหกรณ์ไปเลียนทำให้ความก้าวหน้าหยุดชะงักลง เกณฑ์การคัดเลือกเด็กที่ไว้ว่า ประสบความสำเร็จจากการปฏิรูปการศึกษา

กฎหมายปี พ.ศ. 2446 มีส่วนเกี่ยวข้องกับโรงเรียนมัธยมสายวิสามัญศึกษาอย่าง การเรียนในประถม 4 ปี หรือ 5 ปีแรก เป็นพื้นฐานของการเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาปี พ.ศ. 2480 ให้ออกกฎหมายเกี่ยวกับการประเมินศึกษาโดยกำหนดให้โรงเรียนประถมศึกษาเรียกว่า ฟอลก์สโกล (folke skole) มีการศึกษาภาคบังคับ 7 ปี อายุ 7 - 14 ปี ให้เด็กกลาเป็นผู้ทำการศึกษาแก่เด็กที่อยู่ในเกณฑ์บังคับ ถ้ามีเด็กตั้งแต่ 90 คนมาขอเข้าโรงเรียน เด็กจะจะต้องจัดหาให้ ดำเนินสามารถจัดให้ได้ก่อตั้งค่ายเด็กเพื่อการสอนเด็กเหล่านี้ไปเรียนในเขตเทศบาลอื่น กฎหมายฉบับนี้ทำให้โรงเรียนมัธยมศึกษาร่วมอยู่กับโรงเรียนประถมก็ได้ หรือจะรวมอยู่ในชั้นมัธยมปลายก็ได้ นอกจากนั้นกฎหมายฉบับนี้ยังให้แยกโรงเรียนในเมืองกับโรงเรียนในท้องถิ่นให้แยกออกจากกันกันนี้ คือ

1. โรงเรียนประถมห้องล้วนเรียน 7 ปีติดกันไป
2. โรงเรียนประถมในเมืองมีหลายประเภท ให้อาชัยการเรียน 4 ปี หรือ 5 ปี แรกในโรงเรียนนี้เป็นหลักแล้วเรียนต่ออีกครั้งนี้
  - 2.1 3 ปี
  - 2.2 4 ปี แล้วไม่มีการสอบໄอ'
  - 2.3 4 ปี แล้วมีการสอบໄอ'

สถาบันโรงเรียนที่ไม่มีการสอบໄอิ ก็ต้องเป็นสถาบันที่มีการสอบให้ควบคู่กันท่าให้เกิดความยุ่งยาก จึงได้ออกกฎหมายใหม่ในปี พ.ศ. 2501 คงให้มีโรงเรียนประถมเหมือนกับนักทั้งในเมืองและห้องดิน

การนัดยมศึกษาให้รับมาจากใบสัตต์แคทอลิกและโรงเรียนแบบที่จัดในยุคกลาง (โรงเรียนทางศาสนาของไอย์ไว์ บอร์ก และรอสกิตเท) โรงเรียนเหล่านี้ในการศึกษาแก่ผู้ชายเพื่อเป็นพระ และเป็นแหล่งเดียวของเจ้าหน้าที่ของราชสำนัก การสอนสอนในอาน เช่น และการพูดภาษาลาตินโดยเสริมภาษากรีกในโรงเรียนที่มีชนาถใหญ่

ปี พ.ศ. 2342 โรงเรียนแบบเก่าให้รับการปรับปรุงให้เป็นโรงเรียนที่สอนวิชาภูมมนุษยศาสตร์ เพื่อส่งเสริมความนุ่มนวลย์ชาติที่แท้จริง ให้จัดการศึกษามากขึ้นอย่างใน้านวิทยาศาสตร์และภาษาสมัยใหม่

ปี พ.ศ. 2446 การจัดสร้างโรงเรียนระดับกลางสำหรับเด็กที่เรียนต่ออายุ 11 – 15 ปี ให้แบ่งแยกออกเป็น 3 สาขา คือ

1. สาขาภาษาเก่า
2. สาขาวิชาพิเศษศาสตร์กับวิทยาศาสตร์
3. สาขาภาษาสมัยใหม่ โดยมีภาษาอังกฤษ และเยอรมันเป็นวิชาหลัก

ระบบนี้ใช้จนถึงปี พ.ศ. 2506

ตามกฎหมายโรงเรียนมัธยมวิสามัญศึกษา พ.ศ. 2446 มีส่วนเชื่อมระหว่างประถมศึกษาและมัธยมศึกษา โดยมีโรงเรียนมัธยมตอนกลาง (Middle School) ขึ้น โดยอาศัยหลักสูตร 4 ปี หรือ 5 ปีของโรงเรียนประถมเป็นหลักในการเรียนจากโรงเรียนมัธยมตอนกลาง ให้แยกสาขาออกไปเป็นเวลา 1 ปี เพื่อสอบไล่เข้าประถม นิยบัตรโรงเรียนมัธยมตอนตน การสอบอย่างหนึ่งในมัธยมตอนตนในห้านองการสอบเพื่อวัดมาตรฐานการเรียนก่อนเข้าศึกษาในชั้นมัธยมตอนตน เรียกว่า ပรีลิมินารีคามาเนน (Preliminareksamen) และอีกสาขาหนึ่งใช้เวลาเรียน 3 ปี ในชั้นมัธยมตอนปลาย เพื่อสอบเข้าประถมนิยบัตรเครื่องหมายที่เรียกว่า แมตติคิวเลชัน หรือ ศตว์เกน เทเรกสามาเนน (Matriculation or Studentereksamen)

๔ พ.ศ. 2503 การศึกษาระบบทั่วไปและมีความได้รับปฏิรูปเป็นงาน
กราบด้วย ๔ พ.ศ. 2513 สำหรับในภาระเบ็ดเตล็ดของศึกษาในมหาวิทยาลัย
ทั่วไปเพื่อสุ่มประเมิน ๒ ประการคือ

๑. การประเมินแบบใหม่ที่นับถือภาระศึกษา โดยการพัฒนาทั้ง

อุดมศึกษาระบบ

๒. การศึกษาอย่างอาจอาจเพื่อให้การศึกษาช่วยเหลือเชิงคุณภาพมาก

ทางสังคม

กิจกรรมที่สำคัญเบื้องต้นของการศึกษาก็คือ

๑. การเรียนทั่วไปในเวลา ๙ ปี รวมทั้งปีที่ ๑ ปีนักเรียนนักศึกษาใจ
  ๒. การศึกษาภาคบังคับภาระนัก ๙ ปี
  ๓. ปีที่ ๑๐ เน้นการศึกษาโดยสมัครใจ
  ๔. การศึกษาระบบอาชีวศึกษาใน มีการสอนเบื้องต้นทั่วไป
- หลักฯ พ.ศ. ๒๕๑๐ [๑๗๗] ให้ความหมายโดยทั่วไปว่า “การศึกษา”
คือ “การศึกษา และฝึกอบรม สำหรับทุกคน ไม่ใช่เฉพาะเด็กเรียนในระบบ สห พ่อแม่ หรือที่ดูแลในสังคมมาจนถึงปัจจุบัน ให้กับเด็ก เรียนใน วิชาทางอาชีวศึกษาใน หนึ่งห้องเรียน หรือห้องเรียนเดียวกัน เพื่อการศึกษา

๒. ภาระภาระศึกษา

เก้าอยู่ ๓-๗ ปี จบเข้ารับปริญติใน ๑๒ รายบุคคล หลังจากนั้นจะเข้ารับปริญต์ในส่วนของผู้สำนักงานคุณครู ๔-๕ ปี เพื่อเป็นศึกษาบัณฑิต ในการศึกษาในคราวเดียวในภาคบังคับ โดยทั่วไป ภาคในคราวเดียวในภาระศึกษา ปีนักเรียนนักศึกษาครั้งที่ ๗ ปี ถึง ๗-๑๔ ปี การศึกษาก่อนปรับเปลี่ยน รับเอกสารครุ ๓-๗ ปี ไม่สามารถศึกษาต่อไปได้

ภาระภาระศึกษา จัดตั้งขึ้นระหว่างในเมืองและในชนบท

โปรดรับรองในหน้าต่อไป แต่เป็นภาระของศึกษาครั้งที่ ๔ ปี นี้จะมี

สถาบันศึกษา ๓ ปี ถึง ๔ ปี (๑ - ๗)

โรงเรียนประถมทองถิ่น แบ่งเป็นประถมศึกษาตอนต้น 3 ปี ประถมศึกษาตอนปลาย 4 ปี ชั้น (1-7)

นักยินดีศึกษา แบ่งเป็นนักยินดี 3 ปี นักยินดีตอนกลาง 1 ปี นักยินดีตอนปลาย 3 ปี

เมื่อเรียนจบนักยินดีจะเข้าเรียนต่อในมหาวิทยาลัยหรือจะเรียนต่อในโรงเรียนเยาวชน ซึ่งໄค์แก่โรงเรียนตอนเย็น โรงเรียนตอนบ่าย โรงเรียนเกษตร โรงเรียนไปรษณีย์และโครงการลัตนนาการก็ได้ ชาวเกนาร์ค้มความภูมิใจในการจัดโรงเรียนประชาชน (Folk High School) มาก ชั้นปลายประเทศโภคดำเนิน เป็นแบบฉบับ

การศึกษาตอนประถม

การศึกษาเด็กเล็กเริ่มเมื่ออายุ 3 ปี ถึง 7 ปี เป็นโรงเรียนอนุบาลของเทศบาลและเอกชน ปี พ.ศ. 2494 รัฐบาลไทยออกกฎหมายโดยให้รัฐบาลและเทศบาลเป็นผู้จ่ายเงินช่วยเหลือแก่โรงเรียนประถมที่

ประถมศึกษา

เด็กอายุครบ 7 ปี จะค่องเข้าโรงเรียนประถมศึกษาจนอายุครบ 14 ปี จึงจะพนักงานศึกษาภาคบังคับ ใช้เวลาเรียน 7 ปี บางโรงเรียนอาจจำเป็นแบ่งออกเป็นประถมต้น 4 ปี ประถมปลาย 3 ปี บางโรงเรียนก็เรียนติดกันไป 7 ปี เนพะในโคลเป็นเดือนเท่านั้นที่ยอมให้จัดเป็นพิเศษໄก์ โดยจัดเป็นประถม 7 ปี หรือ 8 ปี อาจต่ออีก 1 ปีเป็นปีที่ 9 ໄก์ ใน 8 ปีอาจรวมนักยินดีตอนเช้าครึ่ง 3 ปี รวมเป็น 10 ปี เด็กห้องหนึ่งไม่ควรจะเกิน 30 คน และควรพยายามลดให้เหลือ 28 คน ปีที่ 6, 7, 8 ถึง 10 ควรมี 24 คน

การเรียนในโรงเรียนประถม 7 พอดีปีที่ 6 และ 7 จะมีการแบ่งชั้นเรียน ออกตามความถนัดและความสามารถของเด็ก สอนคณิตศาสตร์และภาษาๆค้างประเทศเพิ่มอีกหนึ่งภาษา ปีที่ 3 ของชั้นนักยินดีมีการนำเอาวิชาช่างเทคนิคเข้ามาสอน

และเน้นหนักไปทางวิชาคณิตศาสตร์

หลักสูตรในโรงเรียนประถมก็เน้นหลักสูตรของโรงเรียนทั่ว ๆ ไปคือ ปีที่ 6 ขึ้นไป จะคงเรียนภาษาค้างประเทศหนึ่งภาษา คือ ภาษาอังกฤษหรือภาษาเยอรมัน นอกจากนี้ยังคงเรียนภาษาเกนمار์ค สวีเดน และnorwegians ผู้ที่จะเรียนมัชymคุณจะคงเรียนภาษาค้างประเทศที่สองและคณิตศาสตร์ ปีสุดท้ายจะคงสอนวิชาให้วิชาหนึ่งที่ตนสนใจ เพื่อเป็นประโยชน์แก่ตัวก่อนจะออกจากโรงเรียนเมื่อพ้นเกณฑ์บังคับ

วิชาพื้นฐานในโรงเรียนชั้นประถมคือ การเขียนอ่านปากเปล่า ภาษาเกนмар์ค เลขคณิต ศาสตร์คิวติส์ ประวัติศาสตร์ ภูมิศาสตร์ พลศึกษา กนคธ การออกแบบหัดกรรมในงาน การเขียนบัดดี้ร้อย เทคศึกษา และการจราจร ครูโรงเรียนประถมให้รับการฝึกที่วิทยาลัยการฝึกหัดครู และที่ศูนย์ในมหาวิทยาลัย การสอนไกรรวม หังวิชาทั่วไปของโรงเรียนและการแนะนำคหบดีวิชาการสอนจิตวิทยาและภาคปฏิบัติ

ความมุ่งหมายอันสำคัญของโรงเรียนประถมคือ คงการที่จะยั่วยุและพัฒนา เกิดทางด้านความดันด้านธรรมชาติ ความสามารถกล่องเกล้าอุปนิสัยใจดีและให้ ความรู้เป็นประโยชน์แก่เก็ก การสอนวิชาศาสตร์จะต้องเป็นไปตามคำสอนศาสตร์คิวติส เศียรนิกาย ลูเชอร์น ซึ่งเป็นศาสนาประจำชาติ

มัชymศึกษา

ระบบการศึกษาปัจจุบันประกอบด้วย การเรียนทั่วไปเวลา 9 ปี อายุ ระหว่าง 7 - 16 ปี ปีที่ 10 ในบังคับ การสอนปีที่ 8, 9, 10 จัดให้มีการปฏิบัติ และทางหฤทัยมีชั้นมัชymที่จะนำไปสู่ระดับมหาวิทยาลัย หรือมหาวิทยาลัย

กฎหมายการศึกษาปี พ.ศ. 2480 ทำให้โรงเรียนมีชั้นมัชymคุณรวมอยู่กับ โรงเรียนประถมก็ได้ หรือจะรวมอยู่กับมัชymปลายก็ได้ โดยมีโรงเรียนมัชymคุณกลาง (Middle School) เป็นส่วนเชื่อม 1 ปี แล้วเรียนชั้นมัชymตอนปลายอีก 3 ปี จึงสอบเพื่อเข้ามหาวิทยาลัย

เก็งอายุ 7 ขวบ จะต้องเรียนในระดับประถมจนถึงอายุ 14 ปี หลังจากจบประถมปีที่ 7 ซึ่งเป็นการศึกษาภาคบังคับ แล้วเก็งอายุจะเข้าเรียนในมัธยมศึกษาตอนตน 3 ปี ตอนมัธยมศึกษาตอนกลาง 1 ปี และจึงเข้าเรียนต่อในมัธยมศึกษาตอนปลายอีก 3 ปี เพื่อสอบเข้ามหาวิทยาลัย

ความนุ่งหนายของการเรียนในโรงเรียนมัธยมตอนปลายนั้นคือ เป็นการสอนวิชาสามัญทั่วไปเพื่อเป็นพื้นฐานในการเรียนชั้นอุดมศึกษา การศึกษาแยกออกเป็น 2 สาย มีสายภาษาและสายคณิตศาสตร์ สายภาษาเรียนภาษาปัจจุบัน ภาษาคลาสสิก หรือสังคมศึกษาและคนครัว สายคณิตศาสตร์ เรียนคณิตศาสตร์ พลีลาส์ สังคมศึกษา หรือชีววิทยา

การสอบทั่วไปซึ่งกระทรวงศึกษาธิการเป็นผู้จัดทำนั้นมีอยู่ 2 ครั้ง คือเรียดเรกสามen และศิวิเกนเดรากสามen มีการสอบทั้งขอเขียนและปากเปล่า กระทรวงเป็นผู้จัดคัดเลือกกรรมการสอบ ซึ่งเรียกว่า เชนเซอร์ (Censor) คะแนนที่พิจารณาในการสอบได้มีห้องคะแนนภาคปฏิบัติและคะแนนภาคทฤษฎี หรือที่เรียกว่าคะแนนปี และคะแนนสอบปลายปี ผู้ที่สอบศิวิเกนเดรากสามen ได้เข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย เรียน 4 ปีก็ได้ปริญญาตรี

โรงเรียนประถมและมัธยมศึกษาไม่มีการเก็บค่าเล่าเรียน ชาวเคนمار์กสามารถยืนยันได้ว่าประชาชนของเขานับแทบทั้งหมดที่เข้าเรียนขึ้นไปสามารถอ่านออกเขียนໄก์หมก หรือสติคิคิรูหังสือเคนมาร์กร้อยละ 100

อุดมศึกษา

มหาวิทยาลัยโโคเปนເອເກັນຕັ້ງໂຄພຣະເຈົ້າຄຣິສເຕີຢັນທີ 1 ປ.ສ. 2021 ເປັນແບນมหาวิทยาลัยອື່ນ ຖ້າໃນຕະວັນນີ້ ມີມິຈກຮມນ້ອຍໃນປີ 2079 ເວັມມີເຈັນຫວົງນັກ-ສຶກພາໄກສ່ວັງທີ່ມີໃໝ່ ຮະຫວັງຮັກພຣະເຈົ້າຄຣິສເຕີຢັນ ພຄວຽນທີ 17 ອາຄົກກ່າງ ຖ້າ ອູກທ່າລາຍໂຄພຣີໄຟໃໝ່ ປ.ສ. 2275 ຈຶ່ງໄກສ່ວັງອາຄາຮື່ນໃໝ່ ໄກປົງປົງປົມมหาวิทยาลัย

โดยไก่อกหลักเกณฑ์ใหม่ ๆ ชื่น ในที่สูงสถานะของมหาวิทยาลัยเจริญชื่น ช่วงแรก ของศตวรรษที่ 19 มหาวิทยาลัยมีผลกระทบกระเทือนต่อภาวะเศรษฐกิจอย่างมาก จากสังคมมนไปเลียน ก่อนนี้เป็นสถาบันอิสรภาพตั้งอยู่โดยการสอนพิเศษ กล่องศตวรรษที่ 19 มหาวิทยาลัยนี้ได้ถูกควบคุมโดยรัฐ ปัจจุบันอยู่ในความรับผิดชอบของกระทรวงศึกษาธิการ แคบกร่องคนเอง

สิทธิที่จะได้เข้าศึกษา ผู้มีสิทธิจะเข้าศึกษาจะเป็นครรภ์ให้สอนผ่านช่องสอน เช้านมหาวิทยาลัย จะมาจากประโภคอาศัยชั้นสูงหรือประโยคเบื้องตนชั้นสูง การสอนเช้านมหาวิทยาลัยของประเทศไทย ชั้นเกณฑ์มีข้อคงกรุ่นกันก็เข้าใจ แค่อาจจะก้าวนิดให้เรียนบางวิชา สำหรับแพทยศาสตร์จะให้เฉพาะชาวเกณฑ์เท่านั้น การสอนส่วนใหญ่นักศึกษาจะห้องเข้าฟังคำบรรยายเพื่อรับคำแนะนำของอาจารย์

เกณฑ์มีมหาวิทยาลัยที่ใหญ่และมีชื่อเสียง 2 มหาวิทยาลัย นอกนั้นมี วิทยาลัยโปรดิวศนิค และวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ซึ่งมีฐานะเทียบเท่ามหาวิทยาลัย

การฝึกหัดครู

ครูโรงเรียนทั่วไปรับการฝึกที่วิทยาลัยการฝึกหัดครูซึ่งแยกมาจากมหาวิทยาลัย วิทยาลัยแห่งแรกให้ถึงชั้นไวยพาระสอนศาสนากลางศตวรรษที่ 18 ให้ปรับปรุงเปลี่ยนแปลง หลายครั้ง ครั้งแรกกำหนดหลักสูตร 3 ปี รับผู้หญิงกวาย ปี พ.ศ. 2437 วิทยาลัยของรัฐและเอกชนไม่มีฐานะเท่าเทียมกัน ปี พ.ศ. 2473 ให้ขยายเวลาเรียนเป็น 4 ปี ปี พ.ศ. 2497 มีหลักสูตรพิเศษ 3 ปี สำหรับผู้ที่มีประการศิลป์การสอนผ่านมหาวิทยาลัย

ตามกฎหมายการศึกษาเกี่ยวกับการฝึกหัดครู ปี พ.ศ. 2497 การผลิตครูจากวิทยาลัยครูมีอยู่ 3 ประเภท คือ

1. ครูสอนเก็งเด็กใช้เวลาเรียน 2 ปีครึ่ง รับเฉพาะนักเรียนหญิง จบแล้วสอนชั้นประถมตั้งแต่ปีที่ 1 ถึงปีที่ 4 นอกจากนี้ยังมีการจัดการสอนเป็นพิเศษ

1 ปี เพื่อเตรียมสอนเข้าเรียนในวิทยาลัยครุพัฒนคณศึกษา สำหรับสอนเด็ก เนื่องเป็นการบังคับและความสมัครใจของผู้เรียน

2. ครุสอนในโรงเรียนประถม ใช้เวลา 4 ปี ดำเนินการโดยครุสอนเข้าเรียนมหาวิทยาลัย ให้แล้วเสร็จเพียง 3 ปีเท่านั้น ในระยะ 2 ปีหลังของการเรียนจัดให้มีการเรียนวิชา เนพะหรือวิชาเอกเพื่อเตรียมตัวออกไปทำการสอนชั้นประถมตอนปลายและมัธยมตอนบน

3. ครุสอนในโรงเรียนอนุบาลใช้เวลาเรียน 2 ปี

บุคคลที่ประสงค์จะเป็นครุในโรงเรียนมัธยมตอนบนหรือมัธยมตอนปลายต้องเป็นบุคคลที่ปรับปรุงดูตามจากมหาวิทยาลัยแล้ว นอกจากนี้มีการผลิตครุสอนวิชาต่างๆ เช่น งานใน และวิชาหัดศึกษา มีวิทยาลัยเอกชนผลิตครุศึกษาระดับอุดมศึกษา 3 แห่ง ที่มหาวิทยาลัยอาชุร สอนวิชาพิเศษชั้นสูง สถาบันการผลิตศึกษาเกณฑ์มาร์ก เป็นบุคคลที่มีคุณภาพ

ปี พ.ศ. 2516 มีวิทยาลัยฝึกหัดครุอยู่ 29 แห่ง เป็นของรัฐ 10 แห่ง ของเอกชน 19 แห่ง รัฐบาลให้เงินอุดหนุนประมาณปีละ 8000 โครน

ครุในเกณฑ์มาร์กจะได้รับเงินเดือนขั้นต่ำประมาณ 3333 บาท ภายหลังจากทำางานแล้ว 5 ปี จะได้รับ 1700 โครน หลังจากทำงาน 15 ปี จะได้ประมาณ 2000, 2500 โครน หรือ 6,000, 7500 บาท

การศึกษาผู้ใหญ่ (Adult Education)

ถ้าจะกล่าวถึงเกณฑ์มาร์กในแง่ของการจัดการศึกษาแล้ว บุคคลที่ศึกษาในเกณฑ์มาร์ก มีความภูมิใจที่จะกล่าวถึงโรงเรียนประชชน (Folk High School) เป็นอันดับแรก

การศึกษาผู้ใหญ่ของเกณฑ์มาร์กให้ขยายไปสู่ประเทศอื่นในยุโรปในรูปแบบที่แตกต่างกันไป ลักษณะพิเศษของโรงเรียนนักศึกษาไม่ได้ให้การศึกษาในระดับทั่วไปและนิยมกันมากไปกว่าชั้นมหาวิทยาลัย แต่ผู้ที่เป็นหลักให้กับวิชาการมุ่งเน้นและสังคมไป

สูร้ายบุคคล วิชาค่าง ๆ ที่เป็นที่สนใจโดยทั่ว ๆ ไปไม่ค่านึงว่าจะเป็นอาชีวะหรืออาชีพและสถานะทางสังคมของนักศึกษาโดย

ผู้ตั้งโรงเรียนประเกณ์ชื่นเป็นพระชื่อ นิโคโลน์ เฟรดเกอร์ก เชฟเวอร์น กรุนวิก ปี พ.ศ. 2326 - 2415

ปี พ.ศ. 2394 คริสต์เกจิก็ ได้ตั้งโรงเรียนผู้ใหญ่สำหรับพวกเกษตรกร หมุ่นสาว ในที่สุดโรงเรียนประเกณ์ชื่นเป็นที่สนใจคือวงการอุคสานหกรรมค่าว

โรงเรียนนี้ไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของระบบการศึกษาชาติ

นอกจากนี้โรงเรียนสำหรับนักเรียนอายุ 14-18 ปี ซึ่งอาจจะเรียกได้ว่าเป็นโรงเรียนมัธยมผู้ใหญ่ชนิดหนึ่ง เมื่อมองกัน แนวการสอนโดยตรงของวิชาภาคปฏิบัติ แค่ไม่ใช้อาชีวะแม้จะมีความรู้อย่างมาก ซึ่งทำให้การงานสกัดกั่น ไกรับเงินช่วยเหลือจากรัฐบาล บุตรเรียนจะถูกมองว่าเป็นภัยแฉนัน หลักสูตรมักจะมีเวลา 16 เดือน ส่วนใหญ่เป็นโรงเรียนผสม

กล่าวโดยสรุปโรงเรียนศึกษาผู้ใหญ่ในนี้ลักษณะคันนี้ คือ

1. เป็นโรงเรียนกินนอน มีนักเรียนส่วนมากกินอยู่ที่โรงเรียน และมีความมุ่งหมายอันสำคัญในการเป็นผู้นำ

2. เป็นการสอนวิชาหัว ๆ ไป มีกฎเกณฑ์บังคับมิให้สอนวิชาชีพหรือสอนเพื่อสอนวิชาชั้นคนเพื่อเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย

3. เป็นของเอกชนและมีการคิดค่ากับสถาบันหลายแห่ง

4. เปิดเรียนในฤดูหนาว 5 เดือน ฤดูร้อน 3 เดือน

5. เป็นโรงเรียนที่คงอยู่ตามนานนook และมีนักเรียนจากบริเวณใกล้เคียง

มาเรียน

ความมีการจัดตั้งโรงเรียนพิเศษชื่น สอนวิชาเกษตร การเรือน การเพาะชำ เป็นตน

โรงเรียนการศึกษาพื้นเมือง (The Folk High School)

โรงเรียนการศึกษาพื้นเมืองชื่นไถย เอ็น.เอฟ.เอส. กรุนท์วิก (N.F.S. Grundtvig) ซึ่งมีชีวิตอยู่ระหว่าง พ.ศ. 2326 ถึง 2415 เป็นทั้งนักประพันธ์ นักปรัชญา ไก่เป็นผู้ให้แนวความคิดว่า การที่ชาวเกนمار์กจะเกินทางไปสู่ความ เป็นประชาธิปไตย จะต้องมองเห็นความสำคัญของสิ่งธรรมชาติสามัญก่อน กรุนท์วิก ไก่ให้แนวความคิดว่า "โรงเรียนประชาชนควรจะเป็นโรงเรียนสำหรับชนทุกชั้นทุกหมู่ ของประชาชน" (Folk high School should be a school for all classes and all groups in our people) เขาถกความชอบไปอีกว่าสถานที่ ๆ มีความสำคัญ ทางการศึกษาควรเป็นที่ชั่งหลวงใหญ่ที่มีโอกาสมาพบ รู้จัก และเรียนรู้แล้วเปลี่ยนความ คิดเห็นชั่งกันและกัน กรุนท์วิกมุ่งหวังที่จะจัดตั้ง "โรงเรียนเพื่อชีวิต" (School for life) ขึ้นโดยให้นักเรียนมีโอกาสสร้างประสบการณ์รอบตัวของ "ความก้าวหน้า อันจะเป็นทางนำชาวเกนмар์กไปสู่ความสว่างไสวในชีวิตแคมป์และแน่นอน" ทั้งนั้น โรงเรียนประชาชนแห่งแรก ไก่เริ่มจัดตั้งขึ้นที่เมืองรอเดิง (Rodding) บนเกาะ ยุคเดน

บุคคลอีกคนหนึ่งที่มีความเกี่ยวข้องกับโรงเรียนประชาชน และควรกล่าวชื่อ ไว้ก็คือ คริสเทน โคลด (Kristen Kold) ซึ่งมีแนวความคิดสอดคล้องทองกับกรุนท์วิก และไก่จัดตั้งโรงเรียนชนิดนี้ขึ้นอีกที่เมืองริสลิง (Ryslinge) บนเกาะฟเน เมื่อปี 1851 (พ.ศ. 2394) โรงเรียนแห่งนี้ยังคงรักษาเอาไว้อยู่ เพื่อเป็นที่ระลึก แก่คริสเทนโคลด ชาวเกนмар์กชื่อกันนี้ก็ในนามว่า "Kold House" ปัจจุบันนี้ โรงเรียนของโคลด์ ไก่หายจาก Kold's House มาตั้งอยู่ในเมือง โคลด์ เป็นผู้ที่ยอมรับให้บุตรธิดาในการเข้าเรียนในโรงเรียนเป็นคนแรก และปรากฏว่าไก่รับ การตอบรับจากกลุ่มชาวนาเป็นอย่างค่อนข้างมาก

โรงเรียนประชาชนไก่เจริญอยู่เรื่องนี้เป็นลำดับ และเริ่มเปิดสอนตามภาค กลาง ๆ เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ จนในปี พ.ศ. 2433 มีโรงเรียนประเพณีถึง 75 โรง และในปี พ.ศ. 2453 เพิ่มขึ้นเป็น 98 โรง มีนักเรียนประมาณ 8000 คน แต่ใน

ปัจจุบันโรงเรียนประชาชนไก่คล้องเหลือเพียง 58 โรง และมีนักเรียนปีละประมาณ 6000 ถึง 7000 คน จากจำนวนนี้จะเห็นว่าประมาณ 42 เปอร์เซ็นต์ เป็นผู้ชาย บุขผู้ชายชาวนาที่มีฐานะปานกลาง อีก 16 เปอร์เซ็นต์มาจากลูกชาวนาที่มีฐานะค่อนข้างค่าและยากจน ที่เหลืออีกเป็นลูกของชาวใน กันชาายของ ครู ประชาชนทั่วไป อย่างไรก็ได้ ในจำนวนของนักเรียนหั้งหมกนั้นประมาณว่า 15 เปอร์เซ็นต์ เป็นพวกร้อยในเมือง และอีก 85 เปอร์เซ็นต์ เป็นพวกร้อยในชนบท

ในปี พ.ศ. 2421 โรงเรียนประชาชนที่มีชื่อเลิยงที่สุดในปัจจุบันได้คั่งขึ้นที่เรียกว่า Askov Folk High School ซึ่งเปิดหลักสูตรให้ถูกขึ้นกว่าระดับเดิมใช้ Vejen เวลาศึกษา 2 ปี และวิชาการค่างๆ ก็มีระดับสูงขึ้นโรงเรียนแอลส์เกากลายเป็นมหาวิทยาลัยประชาชน ห้ามกลางโรงเรียนประชาชนทั้งๆ ไปหัวหั้งเกราะเกณمار์ค แค่ปีจะมีนักเรียนเข้าเรียนประมาณ 450 คน

การดำเนินงานของโรงเรียนประชาชน

โรงเรียนประชาชนในเกนмар์คดำเนินงานโดยเอกสาร หรือสมบัติ ส่วนใหญ่ ถูกอยู่ในชนบท โดยรับนักเรียนชั้นมืออายุระหว่าง 18 ปี ถึง 25 ปี ส่วนมากมาจากครอบครัวชาวนา

รัฐบาลให้เงินอุดหนุนโรงเรียนประมาณมากน้อยตามจำนวนนักเรียนและครู โดย平均คิดจะช่วยเหลือเงินเดือนครูประมาณ 70 เปอร์เซ็นต์, ช่วยเหลือในเรื่องอุปกรณ์ และครุภัณฑ์ 50 เปอร์เซ็นต์ และ 4 เปอร์เซ็นต์ ช่วยในการซ่อมแซมอาคารเรียน แต่บางแห่งอาจจะได้รับเงินค่าตอบแทนและซ่อมแซมถึง 50 เปอร์เซ็นต์ นักเรียนคนหนึ่ง ๆ จะทองจ่ายค่าห้องอาหาร เกือนละประมาณ 200 ถึง 250 ครัววน (ราว 600 ถึง 750 บาท) แต่รัฐจะเป็นผู้ออกให้

จำนวนครูในโรงเรียนจะมากหรือน้อยขึ้นอยู่แล้วแต่จำนวนนักเรียน ครูใหญ่มีจำนวนหน้าที่ ๆ จะเดือดครูใหญ่ความความเหมาะสม แต่รัฐมีจำนวนหน้าที่ ๆ จะด้อยนิเทศ และควบคุมเช่นเกี่ยวกัน

หลักสูตร (ทั่ว ๆ ไป) วิชาที่กำหนดในหลักสูตรมีดังนี้

ก. วิชาบังคับ

1. ภาษาไทยมาร์คและวรรณยุค
2. ประวัติศาสตร์เคนมาร์ค
3. สังคมศึกษา
4. เพลง
5. ประวัติศาสตร์ทั่วไป

ข. วิชาที่เลือกเรียน

ໄกแกร้วรยค์สากล, จิตวิทยา, ธรรมยา เลขคณิต, พลศิลป์ ภาษา
ต่างประเทศ (เยอรมัน ปัร์สีเชส อังกฤษ) พลศึกษา รำพันเมือง ชีววิทยา,
เคมีวิทยา, ปรัชญา, คณิต, เข็บปักถักร้อย, ภาคเชียง, การเรือน, ช่างโลหะ,
การจัดสถาน

โดยปกติในเดือนพฤษภาคม ฯ เรียนกันประมาณ 35 ชั่วโมง ถึง 44 ชั่วโมง
บทเรียนบทหนึ่ง ๆ สอนเพียง 50 นาที ระหว่างการเปลี่ยนบทเรียนหนึ่ง ๆ มักจะมี
การรองเพลงสั้น วิชาพลศึกษาและคณิตนับเป็นวิชาที่ถือว่าควรได้รับความสนใจเป็น
พิเศษ โรงเรียนประเทศาไม่มีการสอบไล่ และไม่มีประกาศนียบัตรให้

ในปีหนึ่ง ๆ รับนักเรียนเป็น 2 ผลัก (Session) คือภาคฤดูร้อน
(Summer course) และภาคฤดูหนาว (Winter course) ภาคละ 6 เดือน แต่
บางครั้ง บางแห่งอาจจะมีหลักสูตรระยะเวลา 3 เดือน บางโรงเรียนรับชายหญิงแยกกัน
อาจจะรับนักเรียนหญิงในฤดูร้อน รับนักเรียนชายในฤดูหนาว แต่บางโรงเรียนก็จัด
เป็นหลักศึกษา ชาย หญิง เรียนควบกัน ครู นักเรียนอยู่กินประจำ และมีชีวิตคล้ายครอบ
ครัวในหมู่ สมกับคำว่า "โรงเรียนเพื่อชีวิต" (School for life)

เกณฑ์การก่ออุบัติเหตุในวันที่ 6 มิถุนายน 2511 โดยรวมรวมเอกสารศึกษาที่จัดในเวลาพิเศษประจำคราว ๆ ซึ่งจัดขึ้นและเป็นปกตินามาเป็นเวลานาน már รวมรวมจัดเป็นหมวดหมู่ขึ้นเป็นกฎหมายฉบับเดียวกัน ฉะนั้นการศึกษาดูให้ดูของเกณฑ์การจัดหมายดัง

1. โรงเรียนเก็กวัยรุ่น
2. กิจกรรมพิเศษสำหรับเยาวชนของเก็กวัยรุ่น
3. การศึกษาดูให้ดู
4. การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมวัฒนธรรม
5. กิจกรรมภาคพิเศษของมหาวิทยาลัย
6. โรงเรียนทางไปรษณีย์
7. การศึกษาเวลาพิเศษสำหรับกลาสี

ทั้ง 7 ประการนี้อยู่ภายใต้การกำกับนิบัติงานของกระทรวงศึกษาธิการ แต่ยังมีการให้การศึกษาแก่ประชาชนชั้นกระหรงอื่นเป็นผู้จัด เช่น กระทรวงกรรมการ จัดตั้งโรงเรียนที่เรียกว่า School for Unskilled Workers มีความมุ่งหมายเพื่อฝึกอบรมกราโน้มีความรู้ความสามารถเพิ่มขึ้น ซึ่งคงกับความมุ่งหมายของการศึกษาดูให้ดูเช่นกัน

การจัดการศึกษาดูให้ดูตามพระราชบัญญัติคังกล่าว กำกับการดังนี้

1. โรงเรียนเก็กวัยรุ่น (The Youth School)

รับนักเรียนที่พ้นเกณฑ์การศึกษาภาคบังคับแล้ว และมีอายุระหว่าง 14-18 ปี มีความมุ่งหมายในการสอนเพื่อให้ความรู้ด้านวิชาชีพเป็นส่วนสำคัญ มีเวลาเรียน 72 ชั่วโมง ในจำนวนนี้ค่องมีเวลาเรียน 24 ชั่วโมง สำหรับสอนวิชาสามัญ ส่วนที่เหลือเป็นการเรียนวิชาชีพ โรงเรียนประกอบด้วยห้องภาคกลางวัน และเวลาเย็น ที่อาจคงเป็นเอกเทศ และอาศัยเปิดสอนที่โรงเรียนประจำศึกษา หรือสถาบันอื่น ๆ ให้ความเหมาะสม องค์การบริหารของห้องดังนี้

ร่วมกับกระทรวงศึกษาธิการออกคำใช้จ่ายในการดำเนินงานเป็นสัดส่วนที่กำหนดไว้ ตามกฎหมาย นักเรียนไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายใด ๆ รวมทั้งหนังสือ อุปกรณ์การเรียน และวัสดุที่ใช้ในการปฏิบัติ เช่น ผู้ที่เรียนตัดเย็บเสื้อผ้า เมื่อตัดเสร็จเรียบร้อยเสื้อที่ตัดนั้นจะเป็นของนักเรียน ผู้ที่เรียนวิชาทำอาหาร เมื่อลงมือปฏิบัติจะได้รับประทานอาหารนั้น สรุปแล้วเช่นในฟรี ซึ่งหลักเกณฑ์เชื่ยนกำหนดไว้ดังนี้ในกฎหมายคั้งกล่าว

การจัดการศึกษาผู้ที่มีบุนนาคทางด้านพยาบาล ครูในบุตรและครูที่ทำหน้าที่สอนแต่ละวิชาจะหักหันไม่คุณสมบัติความก้าหนักกว่า จะหักหันผ่านการอบรมความหลักสูตรและมีประกาศนียบัตรในการสอนโรงเรียนประจำเดือนมา จึงจะสามารถเป็นครูได้ และในจำเป็นจะหักหันเป็นครูสามัญตามโรงเรียนทั่วไป ให้ครูก็ได้เมื่อประสงค์จะสอน จะหักหันไปสอนครัวเรือนการอบรมทั้งกล่าวเสียก่อน เรื่องนี้เข้าเห็นว่าสำคัญมาก จึงจัดหลักสูตรอบรมไว้เคร่งครัดมีการสอนให้ประกาศนียบัตร เงินเดือนครูโรงเรียนผู้ที่มีบุนนาค ชั่วโมงหักหันชั่วโมงละ 47 kroner (1 kroner = 3 บาท)

นักเรียน 1 ขั้นจะหักหันไม่ต่ำกว่า 10 คน จึงอนุญาตให้เปิดสอนได้ แต่ถ้าเปิดสอนนักเรียนพิการ (handicapped) จะหักหันไม่น้อยกว่า 2 คน

2. กิจกรรมพิเศษสำหรับเยาวชนและวัยรุ่น (Leisure-time)

Activities for children and Young People) แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ

2.1 กลุ่มห้องเรียนเชิงเด็กและเยาวชน

ความผูกพันอย่างแน่นหนาในกระบวนการเรียนเพื่อร่วมรวมเด็กที่อยู่ในวัยเรียนซึ่งมีอายุไม่เกิน 18 ปี เอกสารรวมกลุ่มจัดสอนพิเศษให้ ซึ่งอาจเป็นเวลาคลังวันหรือตอนนัยหลังจากเลิกเรียนแล้ว เวลาเรียนวิชาละในน้อยกว่า 20 ชั่วโมง แต่ไม่มากกว่า 60 ชั่วโมง แต่ละกลุ่มจะหักหันไม่ต่ำกว่า 10 คนวิธีการทาง การทำเนินคล้าย The Youth School แต่หัวน้ออาจจะหักหันเสียค่าสมัครและค่าลงทะเบียน วิชาที่เรียนมีหลายอย่าง เช่น วิชาชีพ คณิต ภาษาค่างประเทศ วิชาสามัญ

ที่สอนในโรงเรียน ฯลฯ หลักสูตรที่สอนนี้จะคงให้รับอนุมติจากกระทรวงศึกษาธิการ แล้ว

2.2 สมาคมเยาวชน สำหรับผู้มีอายุ 14 – 18 ปี เป็นการฝึกฝน
เยาวชนในการค่าเนินงานเป็นรูปสมาคม มีการตั้งกรรมการบริหารของสมาคม มีวัตถุ
ประสงค์มีการบริหารงาน และกำหนดกิจกรรมของสมาคมไว้ ค่าใช้จ่ายในการค่าเนิน
งานให้รับความช่วยเหลือจากเทศบาล ซึ่งเทศบาลต้องคัดและทำให้การค่าเนินงาน
เป็นไปตามวัตถุประสงค์ ถ้ากิจการไม่เป็นไปตามความมุ่งหมายก็อาจเลิกกลุ่มชุมชนก็ได้

3. การศึกษาผู้ใหญ่ (Leisure-time Instruction for Adults)
เป็นการให้การศึกษาเวลาพิเศษสำหรับผู้ใหญ่ (อายุ 18 ปี ขึ้นไป) ที่พนักงานไป
แล้วมีความสนใจที่จะเรียนเพื่อ

- หาความรู้เพิ่มเติม
- ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
- เหลือเวลาสุดสันตนา
- เพิ่มพูนสมรรถภาพในการงาน
- เรียนรู้วิชาการใหม่ ๆ

เมื่อ datum ถึงจันวนปูในรุ่นนังศิลป์ เขาจะบอกว่าทุกคนอ่านออกเขียนໄก์หนก
ฉบับนั้นการศึกษาผู้ใหญ่เพื่อสอนคนในรุ่นนังศิลป์จริงไม่มี แต่เขามีการสอนวิชาคอมพิวเตอร์
ภาษาฝรั่งเศส ลัทธิโยคี เทcnic และการเล่นบิคิว เกมน้ำกรองทุนมากในการสอน
นักศึกษาผู้ใหญ่ ซึ่งรู้จะค่องออกค่าใช้จ่ายให้กับอย่าง เมื่อประกาศใช้กฎหมายฉบับนี้
ให้กำหนดให้มีการเก็บค่าเล่าเรียน ซึ่งบางแห่งให้ค่าเนินการเก็บสำหรับหลักสูตร
3 เดือน เงินที่เก็บนี้เอาไปจ่ายเป็นค่าสอนซึ่งเข้าค่าน้ำยาแล้วเป็นจันวนเพียง $\frac{1}{3}$
ของเงินที่คูณให้รับเท่านั้น ส่วนที่เหลือนั้นให้รับจากกระทรวงศึกษาธิการ (หมายถึง
รัฐบาลกลาง) 1 ส่วน เทศบาลจ่าย 1 ส่วน ซึ่งก็มีเหตุผลพอสมควร แต่เมื่อคูณดี
แล้ว ปรากฏว่าจันวนนักศึกษาลดลงมากหลังจากเก็บค่าเล่าเรียน เรื่องนี้รัฐบาล

ก ำลังพิจารณาใหม่คือไปจะเลิกเก็บค่าเด้าเรียนนักศึกษาผู้ใหญ่ให้โดยสินเชิง
การศึกษาผู้ใหญ่อ้าจะแบ่งเป็นประเททต่าง ๆ ไก่กันนี้

3.1 โรงเรียนผู้ใหญ่ภาคค่ำ (Evening Schools) มีหลักสูตร 3-6 เดือนแล้วแต่วิชาที่เรียนส่วนใหญ่จะเริ่มรากฯ 19.00 น. สอนสัปดาห์ละ 1-2 ครั้ง ๆ ละ 2-3 ชั่วโมง สถานที่เรียนอาจจะเป็นโรงเรียน ห้องสมุดประชาชน สมาคม พิพิธภัณฑ์ และแคมปัสต่าง ๆ นักเรียนแต่ละวิชาจะต้องไม่น้อยกว่า 10 คน จำนวนสูงสุดไม่เกิน 20 คน สำหรับ วิชาที่เปิดสอนนั้นแล้วแต่คณะกรรมการจัดการศึกษาผู้ใหญ่

3.2 โรงเรียนผู้ใหญ่ภาคค่ำระดับมัธยม (Evening High Schools) สอนวิชาเนื้อหาขั้นสูง เช่น วิชามนุษยวิทยา สังคมศึกษา วิทยาศาสตร์ เป็นการให้การศึกษาต่อเนื่องในชั้นสูงขึ้นไป

3.3 การศึกษาพิเศษ (Special Instruction) ไก่แก่ การให้การศึกษาแก่คนพิการ หนนวก ตาบอด บั้นบุญอ่อน ฯลฯ เมื่อมีพิการก็กล่าวมา สมัครเรียนตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป เทศบาลจะต้องเปิดสอนให้ความหลักสูตรที่ก่อหนนกไว้

3.4 หลักสูตรวิชาชีพ (Vocational Courses) ไก่แก่ วิชาชีพ พิเศษ หรือเป็นบางประเภทซึ่งไม่มีเปิดสอนในโรงเรียนอาชีวศึกษาโดยทั่วไป เมื่อมีผู้มาสมัครเรียนตั้งแต่ 10 คนขึ้นไป ทางการก็จะเปิดสอนให้หลักเกณฑ์สำคัญ จะต้องเกี่ยวของกับอาชีพของผู้เรียน ซึ่งในปัจจุบันมีวิทยาการใหม่ ๆ เกิดขึ้นและมีการนำเอกสารระบบคอมพิวเตอร์มาใช้กับห้องสมุด บรรณาธิการจะต้องศึกษาเรื่องนี้โดยเฉพาะเพื่อสามารถปฏิบัติหน้าที่ของตนให้ดีขึ้นเป็นตน

ยังมีวิธีการจัดการศึกษาผู้ใหญ่ในลักษณะอื่น ๆ ซึ่งมีหลักเกณฑ์คล้ายกัน เช่น
เพียงแค่แต่ละคนในวิธีการให้ความรู้และวิธีเรียนเท่านั้น เช่น

- Study Circle
- Courses of Lecture
- Preparatory Courses
- Interest group for Adults.

4. การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมวัฒนธรรม (Supplementary Cultural Arrangements) เป็นวิธีการในการศึกษาในชุมชนประเทศที่นี่ โดยรัฐบาลจะเป็นผู้ออกคำใช้จ่ายใน $\frac{1}{3}$ สำหรับการจัดให้มีป้ายรถทาง การแสดงนิทรรศการ การแสดงดนตรี และกิจกรรมอื่น ๆ เพื่อส่งเสริมวัฒนธรรม ศิลปะ ชนบทรวมเนื่องประเพณีของชาติ โดยในส่วนของการสนับสนุนกิจกรรมของ The Youth Schools และการศึกษาในชุมชนอันนี้ สำหรับค่าใช้จ่ายอีก $\frac{2}{3}$ เป็นของเทศบาล

5. กิจกรรมภาคพิเศษของมหาวิทยาลัย (University Extension Activities) วิชาใดที่เปิดสอนอย่างแพร่หลายในมหาวิทยาลัย เช่น วิศวกรรมและเคมีและเปิดสอนสำหรับผู้ที่สนใจจะเรียนรู้ในเวลาจำกัดหรืออาจเป็นผลการค้นคว้าทางวิทยาศาสตร์ที่ประชาชนควรรู้ คณะกรรมการของมหาวิทยาลัย ก็จะพิจารณาเปิดสอนให้แก่ผู้สนใจทุกคน และผู้สนใจจะต้องเสียค่าธรรมเนียมเข้าเรียน เป็นการเรียนเพื่อหาความรู้โดยแท้จริง เพราะไม่มีประกาศนียบัตรให้ และไม่มีการสอบให้ ๆ

6. โรงเรียนทางไปรษณีย์ (Correspondance Schools) ผู้เรียนติดต่อรับส่งบทเรียนโดยทางไปรษณีย์ การดำเนินงานจะต้องเป็นไปตามระเบียบข้อบังคับของกระทรวงศึกษาธิการ นักเรียนจะต้องเสียค่าเล่าเรียนตามกำหนดของแต่ละกระทรวง กำหนด ในรอบปีการศึกษาโรงเรียนจะต้องมีนักเรียนไม่น้อยกว่า 50 คน และจะต้องมีจกหมายคิดต่อสอบตามเกี่ยวกับการศึกษามากมายกว่า 300 ฉบับ และโรงเรียนจะต้องตอบให้นักเรียนทราบไม่น้อยกว่า 300 ฉบับกว่า จึงจะสามารถทำงสภารโรงเรียนอยู่ได้

7. การศึกษาพิเศษสำหรับกลาสี (Leisure Time Instruction For Seamen) เกณฑ์มาตรฐานที่ต้องมีเรื่องสารและเรื่องสันค้าคิดค้นหัวโลก จึงมีกลาสีและพวกรห้ามงานในเรืออยู่มาก พวกรห้านี้ไม่มีโอกาสให้ศึกษาเวลาพิเศษกังวลร้ายในตอนนั้น รัฐบาลจึงจัดการศึกษาในชุมชนเป็นพิเศษให้เช่นกัน โดยจัดเป็นรูป Study Circle มีหลักการคั่งนี้

7.1 ทางองค์การหรือสถานที่ทางเรือขอร้อง และยินดีให้ความร่วมมือในการจัด

- 7.2 ทุกคนที่ทำงานในเรือมีสิทธิเข้าเรียนเท่าเทียมกัน
- 7.3 จะคงมีอุปกรณ์การศึกษาพร้อม
- 7.4 กฎระเบียบของมูลนิธิการศึกษาเรือเดินเรือและนักเรียน
- 7.5 กองไม้เก็บค่าเล่าเรียนหรือค่าใช้จ่ายใด ๆ

แหล่งทุนที่เปิดสอนจะคงมีอยู่เรียนไม่น้อยกว่า 4 คน ยังคงการเรือมีหน้าที่คุ้มครองให้การเรียนเป็นไปตามระเบียบ และหารายงานเสนอคณะกรรมการ
Mercantile Marine Welfare Board กรรมการจะนัดประชุมทุกๆ 4 เดือนที่กรุงเทพฯ สำหรับการศึกษาเรือเดินเรือ

การบริหารงานการศึกษาอยู่ในที่

แหล่งทุนด้านจัดตั้งคณะกรรมการบริหารการศึกษาอยู่ในที่ประชุมโดยวาระ

1. สมาชิกสภาเทศบาล 2 คน
2. ครูที่สอนการศึกษาอยู่ในที่ 1 คน
3. ผู้อำนวยการศึกษาหัวใจ 2 คน
4. เทศบาลที่มีโรงเรียนการศึกษาอยู่ในที่มาขอเพิ่มสมาชิกให้อีก

กรรมการจะนัดมีหน้าที่บริหารงานหัวใจเพื่อเกี่ยวกับการศึกษาอยู่ในที่ในเขตเทศบาล ของตน รับผิดชอบงานด้านนี้ต่อสภาห้องถัน ทำหน้าที่เกี่ยวกับการเสนอของประมาณ ควบคุมดูแลการดำเนินงานการศึกษาอยู่ในที่ให้เป็นไปตามกฎหมายและประสานงานกับกระทรวงศึกษาธิการ และแต่งตั้งคณะกรรมการเยาวชน ซึ่งประกอบด้วย

1. ประธานกรรมการ Youth Board เป็นประธานกรรมการของ Youth School Committee ด้วย
2. กรรมการจาก Youth Board 2 คน
3. ศักดิ์เลือกจากสมาคมทาง ๆ 2 คน
4. จากรัฐบาลโรงเรียนในห้องถัน 1 คน
5. สมาชิกสภาเทศบาล 1 คน

กรรมการคนนี้บวารางานการศึกษาในญี่ปุ่น กองทัพเรือ นีอ่านเจตตั้งคุณ ก้า-
หนกวิชาที่สอนและกิจกรรมค้าง ๆ ความคุณดูแลในการสอนเป็นไปตามหลักสูตร
คณะกรรมการบริหารการศึกษาในญี่ปุ่นร่วมกับชาติ.
กระทรวงศึกษาธิการเป็นผู้แต่งตั้งคณะกรรมการ

1. คณะกรรมการเกี่ยวกับโรงเรียนเยาวชน (Youth School

Council)

2. คณะกรรมการเกี่ยวกับกิจกรรมเยาวชน (Leisure time

Council)

3. คณะกรรมการเกี่ยวกับกิจกรรมเวลาว่างของผู้ใหญ่ (Council

for Leisure Time Instruction For Adults)

คณะกรรมการเหล่านี้ท่านๆที่ให้คำแนะนำผู้อ่านวิถีการสอนการศึกษาในญี่ปุ่น
เกี่ยวกับการศึกษาที่คณะกรรมการเกี่ยวข้อง กรรมการเหล่านี้อยู่ในตำแหน่ง 4 ปี

ระบบการบริหารงานของเกณฑ์รากส่วนใหญ่มีคณะกรรมการเก็บหุ่นระดับ
จากรัฐบาลถึงห้องเรียนรายละเอียดมากมาย กรรมการเหล่านี้บวารางงานของคน
ทำงานที่ไกยสมำ่ เสมอและเป็นไปตามความมุ่งหมาย จึงทำให้งานประสานกันโดยตลอด

การศึกษาในญี่ปุ่นบทบาทสำคัญในการพัฒนาประเทศ และเป็นการศึกษาของ
ความความคงการของบุคคลในอันที่จะส่งเสริมสมรรถภาพในการงานของตนให้มีประสิทธิ
ภาพยิ่งขึ้น เป็นการลงทุนทางการศึกษาที่ประทัยคั้งเงินและเวลาแก่กิจกรรมการเรียน
ประเทศที่พัฒนาแล้วทั้งหลายจึงให้ความสนใจทางการศึกษาประเภทนี้ไม่น้อยกว่าคนอื่น ๆ

โรงเรียนการช่าง (Trade School)

โรงเรียนการช่างสาขาต่าง ๆ ໄก์เกิกขึ้นเป็นจำนวนมาก และໄก์ห่างงาน
ร่วมกันกับโรงเรียนศึกษาในญี่ปุ่น เปิดเรียนในฤดูหนาว 5 เดือน ฤดูร้อน 3 เดือน

รัฐบาลออกกฎหมายควบคุมโรงเรียนเหล่านี้ โรงเรียนตอนเย็นเรียน 4 ปี นายจ้างคงยอมให้ลูกจ้างเข้าเรียนໄก์สัปดาห์ละครึ่งในตอนบ่าย โดยໄກ์รับเงินเดือนเพิ่ม

การบริหาร

โรงเรียนส่วนกลางอยู่ในความควบคุมโดยกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งมีผู้ตรวจราชการศึกษาและที่ปรึกษาเป็นผู้ช่วยทูตและโรงเรียน ให้คำแนะนำเกี่ยวกับกิจกรรมของโรงเรียนตลอดจนควบคุมการสอนได้ สำหรับเจ้าหน้าที่การศึกษาห้องถัน ควบคุมดูแล โรงเรียนที่เทศบาลจัดตั้งขึ้น

การเงินสาธารณะ

เป็นภาระยกที่จะจัดซื้อเช็คของส่วนของสาธารณะให้แนบท้ายออกไปให้ เพราะนอกจากการบริหารส่วนกลางและส่วนห้องถันแล้วยังมีองค์การและสถาบันอื่น ๆ อีกมาก เช่น ในด้านการศึกษา การสาธารณสุขและการสงเคราะห์สังคม อย่างไรก็ตามตอนแรกหน้าที่เหล่านี้เป็นสถาบันของเอกชนทั้งหมด ซึ่งรัฐบาลดูแลและหน่วยปกครองห้องถันจัดทำให้ แต่เมื่อ progression 3-4 โครงการ ซึ่งมีนายจ้างคำประกันให้ ไกแก่ กองทุนคำประกันการวางแผน กิจกรรมและการบริหารงาน และเงินสะสมเมื่อออกจากงาน ปี พ.ศ. 2516 มีการประกันสุขภาพและการเจ็บป่วยซึ่งเก็บจากสมาชิกที่ประกันไว้ ปัจจุบันนี้ล้วนเหล่านี้ได้ถูกจัดการโดยหน่วยปกครองแห่งห้องถัน หน้าที่อันยิ่งใหญ่ของการบริการทางสังคมจึงได้รับเงินจากการเก็บภาษีทั่วไป

ค่าใช้จ่ายของสาธารณะประมาณ 45 เปอร์เซ็นต์ของผลผลิตรวมแห่งชาติ ของค่าประกอนที่เป็นอยู่ไก่คำเนินการคิดคอกันมาของกิจกรรมสาธารณะไก่พื้นนาทีที่นี่เรื่อย ๆ ทั้งด้านการศึกษาการอนลงกรณ์สวัสดิการสังคม หลังสูงรามไอกครั้งที่ 2 รายจ่ายสูงขึ้นมาก กำกับป้องกันประเทศ องค์ประกอนการช่วยเหลือความส่วนซึ่งเปลี่ยนแปลงระหว่างช่วงเกี่ยวกันในยุคการจัดทำของประชากร ไก่นำมาซึ่ง

ราคาน้ำที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วในการให้การศึกษาพอกเด็ก ๆ และการถูกลักแกล้ง การเดินทางทางเศรษฐกิจอย่างมาก ได้ก่อให้เกิดความจำเป็นเพื่อการช่วยเหลือความสุนของสาธารณะที่มากขึ้นในหลาย ๆ ด้าน

ชาวเกนมาრ์กมีระดับความเป็นอยู่และการครองชีพสูงมาก สังคมภาพอยู่ในสภาพที่มีภัยนหนทางคิกกอกันสักวักสหาย

นักเรียนมักจะใช้เวลาในตอนปีก่อนไปหาล่าไฟ โดยรับจ้างทำงานตามฟาร์ม งานไร่องจัน ขายของชำร่วยเพื่อใช้ในการห้องเที่ยวตู้ร้อน นักเรียนไม่มีเครื่องแบบ แต่งตัวตามสหาย

กล่าวโดยสรุป การศึกษาของประเทศในกลุ่มสแกนดิเนเวียส่วนใหญ่คล้ายกัน แต่รายละเอียดลึกซึ้งแตกต่างกันไปตามความเหมาะสมของประเทศ การศึกษามุ่งให้ผู้ของประเทศเกนมาร์ก ให้วางรากฐานที่ดีไว้บันทึกเก็บแห่งการศึกษาของประเทศนี้ และให้เป็นแบบฉบับแก่ประเทศค้าง ๆ ในยุโรป

กลุ่มประเทศค้าง ๆ ของสแกนดิเนเวียประกอบโดยระบบประชาธิปไตย มีพระมหากษัตริย์เป็นประมุชเกื้อหนุนประเทศ ยกเว้นประเทศฟินแลนด์ที่มีประธานาธิบดี การศึกษาระดับอุดมศึกษาของประเทศเหล่านี้ให้มีการเข้มงวดกว่าขั้นบูรณาการศึกษาต่อมา ก่อนที่มีความรู้ที่จะเข้าศึกษาต่อไป พฤกษาที่ไม่มีโอกาสเข้าศึกษาต่อ ก็มีโอกาสศึกษาวิชาชีพ เพื่อนำไปประกอบอาชีพต่อไป ท่านการศึกษามีปฏิหมายและมีขอ ให้เดียงกันทางความคิดความเห็นของนักการเมือง ในที่สุดก็ประนีประนอมกันได้ โดยออกเป็นกฎหมายการศึกษา ซึ่งเป็นโอกาสที่จะให้มีการทดลองการศึกษาใหม่ ๆ ก็จะเห็นได้ว่ามีการจัดตั้งโรงเรียนแบบประสมชั้นอันเป็นการปรับปรุงความผุ่งยากใน การจัดการศึกษาของประเทศเหล่านี้ให้หมดไป